Ч. 167. Пятниця 7 серпня (25 липня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З австро-угорскої монархії. — Події в Туреччині.

В Будапешті відбула ся в понеділок і второк рада міністрів, на котрій обговорювано справу реформи виборчої. О висліді тої наради мовчать однак завзято а президент міністер др. Векерле виїхав зараз до Даном, з відтак мав вчера вернути, щоби відтак виїхати зараз до Ішль і зложити звіт цісареви. О скілько до віденьских ґазет доносять, то рада міністрів мала згодити ся на предложене міністра справ внутрішних, щоби в новій реформі виборчій завести систему плюральних виборів. В кругах правительственних суть того переконаня, що й корона згодить ся, а навіть, як кажуть, заявила вже свою згоду на сю систему виборів.

Декотрі віденьскі ґазети, а іменно же „Zeit“, висказали незвичайну обаву, що теперішні відносини в Туреччині готові відбити ся різко в т. зв. окупованих краях і визвати тут що найменше жадане заведеня самоуправи в тих краях, коли не прямо відорвати їх від австро-угорскої монархії. В наслідок того вислав мін. Буріян до „Zeit“ депешу про відносини Босни і Герцеґовини супротив теперішних відносин в Туреччині слідуючого змісту: Події в Константинополи і їх наслідки треба оцінювати вельми обачно. Що до впливу сих подій на Босну й Герцеґовину, то не треба нічого поборювати ся. В тих краях є поступова управа з певною програмою, в котрій на останку висловлено про утворене провінционального сойму. Се вистане населеню, оно знає про се, і се відповідає єго потребам, поки державні звязи Босни й Герцеґовини не будуть управильнені. Населене не ототожнює свого положеня з жалями турецкого населеня що до зміненої тепер в Туреччині системи управи, тим то для розважного населеня нема причини до обави що до здійсненя правительственної програми.

З Сараєва доносять, що турецкі круги в Босні і Герцеґовині наміряють вислати депутацию до турецкого парляменту. В склад депутациї мають війти поселені в тих краях Турки.

В угорских кругах викликала сензацию брошура, яку видав журналіст Нестіч, головний доказовий сьвідок з процесу за бомби в Цетиню. Автор брошури впевнює, що „Полудневославяньский комітет“, якого осідком єсть столиця Сербії Білгород, веде підпольну революцийну пропаґанду, щоб викликати повстане у всіх краях, де мешкають Серби, отже в полудневій Угорщині, Хорватиї і Славонії, Босні та Герцеґовині і Дальматиї, яке має на меті утворене великосербскої держави. Пропаґанду сю мають підпирати крім сербского престолонаслідника також посли Будіславлевич та оба Прібліцевичі. На то відповіли з хорватско-сербскої сторони, що Нестіч єсть тайним шпіґуном, котрий рівночасно служить кільком правительствам.

Як зачувати, великий везир Саід-паша подав ся до димісиї. Кіаміл-паша займає ся від вчера зложенем нового кабінету. О 5 год по полудни телефонував Саід-паша до Ілдізу по свої папери. Звичайна рада міністрів зібрала ся була вже перед полуднем. Поки що радила комісия зложена з Саіда-паші, Кіяміла-паші, Шейх-ул Ісляма і міністра справедливости. Кажуть, що рада має ухвалити якісь важні постанови.

Як доносять з Константинополя, димісию великого везира викликало становище Шейх-ул-Ісляма і становище праси та молодотурецкої партиї і виступлене публичного мнїня против „Гаші-Гумаюн“, котре єсть ділом вел. везира, а котрого §. 10. має нарушати конституцию. Оногди рано Шейх-ул-Іслям зложив султанови звіт о положеню і заявив, що не можна позіставати в однім кабінеті з вел. везиром, котрий мимо увірень нарушив констутуцию. Вечером

---

1)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

1. Глава.

Що Йосиф Боджер видів.

Острий мартовий вітер гудів у рукфільдскім лісі. Минула вже була може година по заході сонця, коли серед нічної тишини показав ся на кінци стежки, що вела через ліс, Йосиф Боджер. Хоч стрункого росту і маючи ледви двайцять шість літ, виглядав він з лиця пристаркувато а єго малі вузонькі очи зраджували природний наклін споглядати скоса почерез довгий кінчастий ніс. На тонкій шиї мав завязану як-небудь споловілу синю хустку, а одїнє, що недбало вкривало єго худе тіло, варте було що найбільше кілька шілїнґів.

Коли опинив ся край ліса, зійшов з утоптаної стежки, пустив ся навпростець через сіножать, відтак сів собі на березі якогось окопа і виймив люльку. Коли єї наложив і закурив, положив ся на траву, скорчив ноги і заснув спокійно як мала дитина.

Так спав він кілька годин глубоким сном. Коли пробудив ся, перша єго гадка була пошукати люльки, що впала була у вохку траву — він підняв єї, закурив на ново, обтряс ся як той пес, що виліз із води, та поплів ся до гостинця ліса і на горб, на вершку котрого розложило ся було живописно село Рукфільд.

Небо було захмарило ся, покрило ся грубими чорними хмарами; малі доми і крамниці спочивали в глубокій темноті, тих кілька ліхтарень, що горіли на улицях, сьвітили слабо й понуро Йосиф прискорив кроки, минув роздороже, де сходили ся чотири улиці в самім осередку села, і дійшов небавком до муру, стоячого по лївім боці.

Тут входило ся через решітчасту браму до західного входу рукфільдскої церкви, масивного камінного будинку, котрого всхідне крило лише що недавно були побудували, підчас коли струнка вежа походила ще із середновічних часів і не годила ся ані до головної нави ані до новочасного хору. На ній був мабуть також і годинник — серед темноти не можна було єго добачити — бо коли Йосиф увійшов решітчастою брамою на кладовище, що окружало церков, зачув, як вибило на вежі два рази.

Вибило пів години, але котрої? Могло бути пів до дванайцятої, пів до першої, а може і пів до другої; докладно годі було знати, доки не вибила би якась година.

Довкола него стояли нагробники — поломані стовпи, кілька великих памятників, залізні і деревяні хрести, гроби, що виглядали мов би добре удержані городці, инші знов заросли і запустілі, місця упокою зі звичайним каменем без всякої окраси, то знов могилки порослі лиш буйною травою. Недалеко від доріжки, що ішла серединою кладовища, стояло дуплаве тисове дерево незвичайної грубости густо зарослі корчі припирали до пня дерева творили разом з ним ніби природну стіну від сторони доріжки. Йосиф подумав собі зараз, що тут можна би добре сховати ся.

— Ого! — шепнув він сам до себе — а то, видко, якийсь сьвіжий гріб!

На вежи вибило три чверти.

Коли той чоловік добре розглянув ся, впали єму в очи білі шовкові ленти а коло них хрест зроблений з цьвітів і вінці всілякого рода а до того ще й виразний запах зівялих фіялків та конвалій.

Він приступив близше і штуркнув ногою об запорошені дошки, що були вкриті вінцями і лежали над отвертою ще гробницею.

Годинник на вежи вибив дванайцяту годину. Йосиф вийшов чимскорше з кладовища, пустив ся улицею на право, минув кілька крамниць і хат аж наконець станув перед огорожею, послідною при сільскій дорозі.

Осторожно, щоби брама не заскрипіла, отворив єї і всунув ся чим скорше в якісь густі корчі коло неї, там сів на мокру землю, здоймив чоботи і поліз нишком попід огорожу города, аж зайшов під великий дім, збудований в правильнім чотирокутнику.

Єго і без того вже бліде лице стратило всяку краску; на чоло виступили грубі каплі поту, більше ще зі страху перед псами як людьми. Дрожачи зі страху, підсував ся він попід корчі до дому; аж коли опинив ся якраз против него, зважив ся вилізти з корчів і приди-

вручив вел. везир димісию свою і цїлого кабінету, мотивуючи невдоволенем, яке викликало в публичнім мнїню послїдне „Гаті-Гумаюн". Султан около півночи приймив димісию. Вчера рано зібрали ся Шейх-ул-Іслам і Кіяміл-паша в палаті на нараду над утворенем нового міністерства.

Дальше доносять з Константинополя; Єсть то характеристичне, що в цїли контролї при відбираню присяги в касарнях правительственного войска і в заведенях маринарки функціонують всюди делеґати молодотурецкого комітету. Комітет офіцирів виконує через своїх членів або прихильників посередно або безпосередно контролю над всїма департаментами. Та сїть, котра імовірно буде розтягнена і на Малу Азию, творить нинї формальне побічне правительство. Тота система контролї буде тревати доти, доки дорадники султана не будуть зовсїм обезсилені і доки не буде забезпечена парляментарна ера.

З нагоди селямліку повитав султан також німецкого амбасадора Кіндерлен-Вехтера, котрий заявив єму бажаня цїсаря Вільгельма. До сего навязує „Nordd. Allg. Ztg." і зазначує, що Німеччина бажає в Туреччинї бачити сильний вірний нарід під осьвіченим володарем. Найважнїйшим вимаганем нового положеня є, щоби переведена між султаном а провідниками турецкого народу звязь не була нарушена ніякими крайними впливами з одного або другого боку. З дотеперішного ходу подій треба сподївати ся, що османьскій державі поведе ся в добрій згоді між володарем і народом здобути вільний шлях для щасливої будучности в напрямі свобідного поступу і національного скріпленя.

Новинки.

Львів, дня 6-го серпня 1908

Відзначеня. Бюро кореспонденцийне довідує ся, що міністри: Фідлер, Ебенгох, Ґесманн, Прашек і Ґеорґі одержали достоїнство тайних радників.

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував радників лїсництва: Казимира Ахта і Кирила Кохановского старшими радниками лїсництва.

— **Іспити в семінариях учительських.** Цїлі іспити зрілости в семінариях учительських відбудуть ся в слїдучих реченцях: а) для кандидатів і кандидаток учительських в Ряшеві дня 26 вересня с. р.; — б) для кандидаток учительських в Перемишли дня 23 вересня с. р.; — в) для кандидатів учительських у Львові дня 15 вересня с. р. Реченець письменних іспитів визначать дирекциї дотичних заведеь. — Поправчі іспити зрілости відбудуть ся в слїдуючих реченцях: I. в мужеских семінариях: у Львові дня 14 вересня; в Коросні 17, Ряшеві 7. Самборі 11, Сокали 7, Станиславові 15, Старім Санчи 18, Тернополи 21, Заліщиках 24 вересня 1908; II. в женьских семінариях: у Львові 15, в Перемишли 22 вересня 1908; — III. в приватній женьскій семинариї з правом публичности Софії Стршалковскої у Львові дня 16 вересня 1908.

— **Нещасливі пригоди.** Челядник коминярский Йосиф Метеля, вимітаючи вчера рано комин в реальности при ул. Коперніка ч. 31, попік ся так сильно в руки, лице і ноги, що аж поготівля ратункова мусіла подати єму першої помочи. — Стефанїя Щудска, жінка майстра шевского, замешкалого при ул. Ткацкій, лагодячи снїдане, зімлїла і упала так нещасливо, що набила ся на ніж, котрий держав вістрем до гори єї чоловік, котрий сидїв недалеко від неї і прикравав подошви до чобіт. Тяжко зранену привіз єї чоловік на стацию ратункову, де она знов зімлїла внаслїдок сильного упливу крови. Тут показало ся, що Щудска зранила ся в праву лопатку і попритинала собі жили. — Зі Стрия доносять: Чотирнайцятьлїтний Іван Лаврик, син селянина з Ямельниці, їхав онодї на кони понад ріку Стрий в Корчині на пасовиску. Нараз кінь скочив в бік а Лаврик впав коневи через шию до ріки і утопив ся. Тїло єго доси не виловлено.

— **Старинні розкопи**, роблені від якогось часу в Києві, виказали, що над Днїпром жили колись льви, тигри і носороги. В місци де стояв вівтар Десятинної церкви, відкопано деревляну домовину збиту цьвяхами, з кістяком. При домовинї стояла деревляна бочівочка з зелїзними обручами і деревляний черпак вибиваний сріблом. На грудех небіжчика лежав срібний медаль скандинавского походженя і золотий гріш византийский з X. століття. Сї всї знахідки мають походити сперед того часу як поставлено Десятинну церкву. Недалеко сеї церкви відкопано варстати ювілерскі, різьбарскі печи до випалюваня емалії і деякі дрібні річи. — В Єзьорній коло Варшави на ґрунтї якогось п. Волод. Серадского відкопали робітники гріб з камінної доби, котрому єсть що найменше 2000 лїт.

— **Дрібні вісти.** При вчерашнім доповняючім виборі до буковиньского сойму вибрані всїма 30 голосами віцепрезидент буковиньского банку краєвого Каєтан Стефанович, Вірменин, і Николай Фльондор, Румун. — В Татрах, як доносять з Закопаного, упав снїг і вкрив мов би білим рядном всї верхи. — Град зі зливою знищив дня 30 липня в Самборі і охрестности все, що ще стояло на поли. — Жертва зелїзної катастрофи під Ріснок польскою, Володислав Бар, ученик V. кл. ґімн., помер в тутешнім шпитали на заражене крови, яке наступило по ампутациї ноги.

— **В Старім Самборі** відбуде ся в неділю дня 9 серпня 1908 заходом філії „Просьвіти" великий концер в честь Маркіяна Шашкевича в сали „Дому Просьвіти" з добірною програмою при участи пп. академиків. По концерті відбуде ся забава в танцями. Чистий дохід призначений на реставрацию власної хати. Початок о 8 годинї вечером.

— **В Бурштинї** в сали читальнї „Просьвіти" відбуде ся 11 с. м. великий концерт при співучасти хору теольоґів. По концертї танцї. Стрій візитовий. Початок о 8 годинї вечером.

— **Вісти з американьскої Руси.** Преосьв. еп. Ортиньский посьвятив дня 4 липня нову церкву в McAdoo в Пенсильванії. На приїзд Владики виставили Русини чотири триюмфальні ворота і бандерию. — Дня 5 липня о. Йосиф Чапельский з припорученя Преосьв. еп. Ортиньского посьвятив церкву в Wateroles в новойорскій державі. Нова церква належить до найґарнїйших і найвеличавійших церков в Америцї. — Дня 25 липня Преосьв. еп. Ортиньский посьвятив нововибудовану церкву в Cohoes в новойорскій державі. — В Олїфант помер щирий руский патриот, Кость Кобан, бувший урядник Руского народного Союза.

† **Померли:** О. Лука Іванців, ЧСВВ. помер дня 24 липня в Анконї в дорозї з Риму до Галичини по короткій недузї і операциї в 38 р. житя. Покійник скінчив з відзначенєм ґімназию в Золочеві а богословскі студиї у Львові і Римі і яко спіритуальний руской колеґії в Римі був вельми улюблений у питомців. — Казимір Малецкий ведучий книги ґрунтові помер в 46 р. житя.

— **Сумний конець бальона ґр. Цеппеліна.** Здавало ся вже, що з винаходом бальона до кермованя системи ґр. Цеппеліна воздушна плавба так добре як би й на завсїгди вже порішена, хиба що ще в нїй прийдуть якісь улїпшеня. Сю надію скріпляла сильно також і послїдна проба їзди бальоном ґр. Цеппеліна. Вся праса не лиш німецка, але й взагалї европейска була в послїдних днях переповнена вістями про їзду воздухом а Німцї навіть вже й триюмфували не припускаючи, що послїдна проба, котра так величаво розпочала ся, закінчить ся так траґічно. В слїдуючім подаємо лиш короткі телеґрафічні вісти про їзду і єї сумний конець.

З Базилеї наспіла була вчера вість, що воздушний корабель ґр. Цеппеліна переїхав передвчера понад сим містом о 9 год. 32 мін. рано у висотї 150 до 200 метрів серед прекра-

вити ся вікнам позаду дому. В одній хвили встромив ніж поміж рами вікон, відважив їх, відсунув засувки, вліз до комори з камінним помостом, перейшов через неї, виважив двері коротким зелїзним дручком, а тепер не позіставало єму нічого більше, як лиш отворити двері від столової комнати і всунути ся до неї.

Станувши там, був Йосиф на стілько осторожний, що засунув засувку із середини а рівночасно отворив одно вікно, щоби на случай, коли би єго хтось зачув, мав куди втїкати. Так тихонько, як лиш можна, потер сірничком і засьвітив лямпу, що стояла на столі, а виймивши полотняний мішок, котрий мав під камизелькою на грудех, почав пакувати в него, скілько лиш змістило ся, столове срібло з вирізаними на нїм гербами з львами.

Коли годинник на примурку від коминка в двірку полковника Аскю вибив першу годину по півночи, пригадав собі Йосиф, що вже найвисша пора виносити ся, бо перед ним була ще далека дорога. Він звязав мішок добре, взяв єго на плечі, задув лямпу, вихопив ся на вікно і зіскочив з него зручно і тихо на грядку з цьвітами, що була під ним.

На овиді роз'яснило ся, синє небо зачало вже прозирати з під білих баранковатих хмар, а коли Йосиф узував в корчах чоботи, проклинав тихцем але з цїлого серця сріблистий місяць, що засьвітив над єго головою.

Зігнувшись вдвоє, заслонений корчами, вхопив він мішок і хотів якраз вертати до брами, коли зачув якісь кроки і заклопотаний присїв тихонько.

Тишина природи, легонькі хмари, що сунулись по небі, давали єму ніби ще глубше відчувати ту тишину, яка була довкола него і коло него; лиш тїнь від хмар пересувала ся мов би якісь духи по стежці висипаній ріню, на котру присьвічував місяць. Коли кроки чути було щораз близше, заліз Йосиф під сам мур города, насунув добре суконну шапку на своє коротко обстрижене волосє і розглядав ся осторожно довкола.

Улицею сунулась якась тїнь, робила ся величезно довга, аж остаточно показало ся, що она попереджувала якогось сильно збудованого, середного росту чоловіка, котрий перейшов борзо і пустив ся в сторону як на кладовище коло церкви. Очи мав спущені в землю а зпоза піднесеного до гори ковнїра від єго сурдута виставала борода. Йосиф запер дух в собі, аж той нічний вандрівник щез єму з очий.

Але тепер годї вже було час тратити; він притиснув мішок кріпко до себе і хотів вже наконець вилїзти із своєї криївки, коли зачув тупіт якихсь нових кроків.

— Дивна річ — замуркотів він сам до себе — що тим людем захотїло ся якраз по ночи ходити на прохід! — Йосиф мусїв ще раз присїсти у високих корчах, при чім лиш від часу до часу відважив ся глянути зпоза мура. — Чорт нехай мене вхопить, як то не якась баба! — сказав він в найблизшій хвили сам до себе.

Она була цїла чорно убрана і незвичайно велика, о кілька цалів висша, як той мужчина, що перед нею пішов. Ступала довгими, хиткими кроками; лице єї було заслонене густим темним вельоном, підчас коли велика біла рука без рукавички звисала в долину. Тото якесь несамовите з'явище ступало уперто слїдами мужчини, мов би обоє були тими духами, що прилишили ся з північного походу.

Йосифови зачали руки так дрожати, що аж срібло в мішку бренїло; він поклав єго на землю і заждав, аж тота женщина минула двірок полковника Аскю так далеко, що єї вже не було видко; відтак не тратячи ані хвильку часу, пустив ся нишком в противну сторону.

По лївім боцї улицї не було зовсїм домів, а по правім боцї на кілька метрів далеко блимало слабе сьвітло споза безлистого галузя цїлого ряду лип. Поза тими липами і значно великим городом стояв двірок званий під назвою „Лїсний вид".

Звідси ішла огорожа вздовж улицї дальше, аж поза нею недалеко виднів ся другий дім, званий „Вороне гнїздо". Був то послїдний в селї, а коли Йосиф і єго минув, стало єму не якось лекше на серци і він пустив ся жваво дальше.

(Дальше буде).

свої погоди та що їхав дуже правильно і певно. Швайцарска аґенция телеґрафічна одержала була з корабля почтову картку слідуючого змісту: „Воздушне судно ґр. Цеппеліна. На висоті понад Базилеєю все добре. Дальший напрям до Штрасбурґа. (Підписано:) Цеппелін“. Тогож дня о 12 год. в полудне перелетів бальон понад Штрасбурґом, де его виглядали товпи людий, політав над украшеною хоругвами катедрою, посунув ся каблуком над Рен і полетів дальше. З ґондолї кинув ґр. Цеппелін картку з написом: „Подорож величава! Лечу в сторону Мангайму“. — О 2 год. пополудни побачили бальон в місті Шпаєр, а звідси полетів він до Оппенгайм, де стрітила его перша пригода. Тут зіпсував ся мотор на бальонї, а бальон спускаючись на землю, вдарив собою об міст на ріці. Чи значно ушкодив ся — не знати.

Вчера наспіли були слідуючі вісти з Оппенгайм: Бальон Цеппеліна підняв ся ві второк о годинї чверть на 11 вечером знов у воздух. З Мангайму: Воздушний корабель Цеппеліна переїхав в ночи о 1 год. 45 мін. над Мангаймом а нинї (в середу) о 4 год. рано минув коло Еппінґен віртемберґску границю. О 5 год. 10 мін. рано виділи бальон над Людвіґсбурґом. О 6 год. 10 мін. рано показав ся над містом Штутґартом і тут приключила ся ему друга пригода. Із сего міста наспіла вчера така вість: На короткий час перед 8 год. рано спустив ся бальон Цеппеліна на землю на отвертім поли а то внаслїдок того, що зіпсував ся мотор. З Фрідріхсгафен вислано залогу в цїли направленя бальона, котрий, як гадають, о 6 год. вечером вибере ся в дальшу дорогу.

Нинї же наспіла з Остердінґ коло Штутґарту така вість: Вчера в середу, внаслїдок того, що зіпсував ся мотор, спустив ся тут бальон Цеппеліна на землю і мав набрати ґазу. Буря зірвала его з якоря і піднесла в гору; внаслїдок вибуху бальон займив ся і згорів зовсім. Ґр. Цеппелїнови не стало ся нічого; кілька осіб було зранених. А друга докладнїйша вість з Остердінґ доносить: Сильна буря спричинила вчера катастрофу з бальоном ґр. Цеппеліна. Вітер дув з великою силою і нараз підніс ґондолю в гору, а коли відтак знов тріснув нею об землю, настав вибух мотора і часть бальона коло мотора зачала горіти. Кільканайцять вояків, котрі були заняті підношенем ґондолї, піднесло в гору а вибух бальона тяжко їх поранив. Ґр. Цеппелїн, тронутий до глубини, стояв над згарищами свого дїла, котрому присьвятив ціле своє житє. На місци пригоди зібрало ся було яких 40 до 50 тисячів людий. Вітер підніс бальон високо в гору і він згорів зовсім.

— **До полудневого бігуна.** З кінцем мин. місяця славний французский дослідник полудневого бігуна, Жан Шарко (Charcot), виплив на нову наукову виправу з Гавру в околиці полудневого бігуна, на корабли, який три роки після вказівок ученого приладжувано до подорожи. Науковий сьвіт привязує велику вагу до нової виправи Шаркота, а свої надії опирає на великих здобутках, які Шарко осягнув для науки підчас своеї послїдної виправи. В липни 1903 р. удав ся він перший раз до полудневого бігуна на корабли „Les Français“. В підбігунових сторонах перебував два роки і минали цїлі місяцї, а про него не було ніяких вістий. Побоювали ся, що корабель разом з цїлою залогою погиб, аж на весну 19.6 р. Шарко вернув ся до Франциї. Єго наукові здобутки були поважні і доси ще не покінчено всїх праць над ними. Заведене Пастера в Парижи одержало від Шаркота 500 ґатунків незнаних мікробів а директор париского природописного музея Тірке (Turquet) кілька тисячів зоольоґічних оказів, що суть останками давного незнаного ще доси зьвіринного сьвіта. Ґеольоґи і зоольоґи працюють вже три роки над тим величезним материялом до дослідів і доси не упорали ся з тою роботою. А яка она велика, видко з того, що на підставі материялу, доставленого Шаркотом, настає зовсім новий погляд на розвиток житя на земли і стверджено нерівномірність того розвою на обох півкулях, північній і полудневій. Не дивниця проте, що Франция, признаючи наукові заслуги Шаркота, піддержує материяльно другу его виправу. Французский парлямент ухвалив одноголосно 600.000 франків на цїль сеї виправи. Крім того дали щедрі підмоги ріжні наукові заведеня, головнож „Institut de France“, ґеоґрафічне товариство і природописний музей. Виправа Шаркота потреває може знов два роки. На такий бодай час Шарко зібрав припаси живности. Великий і сильний корабель, уладжений відповідно до виправи в околиці вічного леду, перевисшає значно корабель з першої виправи, підпринятої в цїли розслїдженя полудневого бігуна, так само таємного, як північний. Бо не знаємо, чи находить ся там суша, чи острови, або чи підбігунові околицї творять одну величезну масу леду. Шарко гадає, що єму удасть ся посунутись значно дальше на полудне. Очевидно, поза головною цїлию буде займати ся також всїми иншими питанями з области зоольоґії, палеонтольоґії і біольоґії, які насунуть ся єму в міру того, як буде посуватись в глубину підбігунових околиць.

— **З Буська** доносять: В червни устроєно заходами „Сокола“ в Буську величавий народний фестин. На громадскій площі зібрало ся до півтора тисяча народа, переважно селян і міщан. По фестинї відбув ся маніфестацийний похід „Сокола“ при звуках сокільского маршу через місто. Чистий дохід понад 100 К призначено на справлене прапора. Дня 2 серпня відбуло ся заходами читальнї „Просьвіти“ в Буску аматорске представлене „Вихованиця“. По представленю бавилась молодїж до рана. Чистий дохід 100 К припадає на відреставроване салї читальняної. Недавно засновано в Буську повітове товариство господарско-кредитове „Віра“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою. Просить ся дооколичних патріотів поаґітувати між селяньством, щоб вступило в члени.

Телеґрами.

Штуттґарт 6 серпня. Цїсар і цїсарева нїмецкі від'їхали звідси о 3 годинї рано на яхтї „Гогенцоллерн“. Пращальних сальв не було.

Константинополь 6 серпня. Около північи потверджено урядово, що кабінет і Саід-паша подали ся до димісиї а султан приймив еї. Новий кабінет формує ся.

Тієнцін 6 серпня. (П. Аґ. тел.). Минувшої ночи невислїдженний доси виновник зранив тяжко російского консуля Попе. Причина злочину не звістна.

Константинополь 6 серпня. Часописи потверджають вісти о увязненю бувшого міністра маринарки Рамі-паші, при котрім найдено 190.000 фунтів. Потверджує ся вість о арештованю бувшого міністра справ внутрішних Мендуха-паші і бувшого префекта міста Реміда паші, котрого поліциян побив підчас арештованя, против чого часописи виступають. Мають бути арештовані ще й инші визначні достойники. Помешкане арештованих опечатано і розпочато карні доходженя.

Катастрофа бальонова.

Естердінґ 6 серпня. О пригоді воздушного судна ґр. Цеппеліна доносять: Було около 3 год. по полудни, коли нараз настала сильна туча. Бальон, котрий був лиш легко привязаний на якорі, вхопила туча так, що его задна часть обернула ся до гори. Буря кинула цїлий кольос на дерева овочеві, котрі під напором бальона зовсїм поломили ся. Розд али ся крики розпуки. В слїдуючій хвили бухнув стовп огню до неба і в короткім часї обняв цїлий корабель, котрий згорів до тла мимо того, що офіцири і вояки кинулись на поміч. Одному монтерови якор урвав руку, другого монтера і якогось вояка зранило тяжко і їх відставлено до шпиталю в Штутґартї. Товпа не уступала ся з місця а войско мусїло удержувати порядок. Тимчасом до господи в котрій перебував ґр. Цеппелїн, прибув офіцир з сумною вістию. Цеппелїн заломив руки, а вхопивши за шапку, вийшов на місце катастрофи. Більшість населеня, не маючи ще понятя о катастрофі зробила Цеппелїнови овацию. Прибувши поїздом на місце події, побачив вже лиш кістяк своеї довголїтної працї. Навідавшись до ранених, поїхав зараз до Штуттґарду, а звідтам поїздом до Фрідріхсгафен. Спалений бальон оглядав також віттемберґский міністер війни.

Берлин 6 серпня. Більша часть часописий приносить вступні статиї про катастаофу бальона ґр. Цеппеліна і висказують надію, що Цеппелїн чей буде міг ще відбути свою подорож на новім бальонї. В Берлинї, Любецї, Гамбурзї і инших містах оголошено складку на будову нового воздушного судна. „Köln. Ztg.“ жертвувала на ту цїль 2000 марок а родина Лянців в Мангаймі субскрибувала 50.000 марок.

Курс львівский.

Дня 5-го серпня 1908.		Плятять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		568·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		410 —	420·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		558·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5% преміов.		110·30	111·—
Банку гіпот $4\frac{1}{2}\%$		99·30	100·—
$4\frac{1}{2}\%$ листи застав. Банку краєв.		100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .		94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		97·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.		97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.		93·70	94·40
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}\%$ . .		100·—	100·70
Зелїз. льокальн. „ 4% по 200 кор.		94·80	95·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		95·60	96·30
„ м. Львова 4% по 200 кор.		93 80	94·50
IV. Льоси.			
Міста Кракова		112·—	122·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденьский . .	40·70	53·75
Угорскі черв. хреста	. .	26·25	28·26
Італіянь. черв. хр. 25 фр.	. .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	. .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор.	. .	20·—	22·—
Joszif 4 кор.	. .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	. .	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·35	11·38
Рубель паперовий		2·51	2·53
100 марок німецких		117·52	117·72
Доляр американьский		4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Крахевецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).